

налата година съ мъжа припкаше съ патеричката си подиръ пъргавитѣ си другари, но тази година той е добръ — захвърли вече патерицата, стѣпва добръ на слабичкия си кракъ и тича безъ всѣкаква подпорка съ другаритѣ си. Макаръ още малко да накуцва, явно е, че скоро съвсѣмъ ще оздравѣе. Ето какво прави чистия планински въздухъ, добрата храна и веселитѣ игри по поляната, дѣто слънцето съ животворнитѣ си лъчи лѣкува всичко, а горскиятъ вѣтръ разхлаждава игривигѣ колонисти.

Дѣцата, що живѣятъ у колонията сж 32, — 16 момичета и 16 момчета — отъ 5 до 14 години. Зданието има двѣ еднакви стаи, отдѣлени една отъ друга съ учителската стая. Тука на малки креватчета си спятъ въ едната стая момичетата, а въ другата момчетата.

Зданието е чисто и много свѣтло. Цѣлъ день го грѣе слънцето. То не е градено здание, ами е една дървена, хубаво направена бѣла колиба (барака), измазана отъ вънъ съ блажна боя, а облѣпена отъ вжтрѣ съ азбестови хартии, що не горятъ и вода не пущатъ. Подътъ е съ изгладени и боядисани дъски, а отгорѣ по таванитѣ сж отворени много вентилатори за прѣчистване на въздуха. Дѣцата спятъ върху сламени дюшеци, покрити съ бѣли чаршафи. Всѣко дѣте е длъжно да си оправи сутринъ креватя и тогава да излѣзе отъ стаята.

До спалинитѣ отвънъ се намира трапезарията. Това е една висока хладна и много весела шатра, защото по едната ѣ страна шуртятъ десетъ чешмички, на които дѣцата се миятъ. Шатрата е по-слана съ плочи, а по срѣдата ѣ сж наредени маситѣ за ядене.